De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2025 - week 07

VORMSELCATECHESE PASTORALE ZONE ZACHTMOEDIGHEID

Onze vormelingen kwamen op zaterdag 1 februari samen. Tijdens deze bijeenkomst hebben we stilgestaan bij het voorlaatste thema van ons catecheseparcours: zachtmoedigheid.

@ Rita Steels.

Door verschillende verhalen en doe-opdrachtjes werd de betekenis van dit (moeilijk) woord duidelijker. We begonnen met het verhaal van Pater Damiaan, verteld in de vorm van Godly Play. Sofie bracht het verhaal weer prachtig. De kinderen kennen het verhaal van Pater Damiaan, geboren als Jozef de Veuster, een Belgische priester en missionaris.

Op 24-jarige leeftijd vertrok hij naar Hawaï om te leven tussen de melaatsen op het eiland Molokai. Daar stierf hij, met een glimlach op zijn gezicht, op amper 49-jarige leeftijd. De kinderen waren onder de indruk van zijn vroege overlijden. Hij was een man van zachte moed! Het verhaal van Elia, die God in de zachte bries herkende, hielp ons ook om het begrip "zachtmoedigheid" beter te begrijpen.

God is niet te vinden in hevig vuur, een aardbeving of een sterke wind, maar in een zacht briesje kun je Zijn aanwezigheid wel voelen en horen. Een ander verhaal, over een wedstrijd tussen de zon en de wind, liet ons zien dat wie vriendelijk en 'warm' is, sterker is dan degene die boos is of hard blaast. We gingen ook praktisch aan de slag door een pluim te knutselen, omdat een pluim zacht is en ons eraan herinnert dat we ook zachtmoedig in het leven willen staan. Na deze bijeenkomst konden we besluiten dat zachtmoedigheid een combinatie van tederheid, moed, kwetsbaarheid, zachtheid, "hart zijn" en nog veel meer is

Meer dan honderd twintig mensen kwamen samen in de kerk tijdens de Lichtmis-gezinsviering. De vormelingen deelden kaarsen uit bij het binnenkomen in de kerk. Het Licht werd door de Vormelingen doorgegeven aan de mensen. We kregen de boodschap dat God ons licht brengt.

@ Rita Steels

Door de warmte en het licht van de 120 aangestoken kaarsen in de kerk konden we Gods zachtmoedige kracht voelen.

We werden uitgenodigd om onze Lichtmiskaarsen niet uit te blazen, maar om ze te "veranderen", zodat het licht zich verder kon verspreiden. Het Evangelie werd door een aantal Vormelingen gebracht:

Jozef en Maria gingen naar de tempel met hun kindje Jezus om samen met de priester aan God te vragen om goed voor hun kindje te zorgen. Daar ontmoetten ze Simeon, een oude man die zijn hele leven had gewacht om dit kindje, Jezus, vast te mogen houden. Hij dankte God voor dit moment.

@ Rita Steels

Na de Communie werden alle dopelingen van het afgelopen jaar uitgenodigd om naar voren te komen en de kinderzegen te ontvangen. Tot slot: het zou geen Lichtmis zijn zonder pannenkoeken! Iedereen kreeg een pannenkoek bij het buitengaan en liet het zich goed smaken. Het was weer een geslaagd weekend, en daar zijn we heel blij om. Fijne zondag nog!

Rita en Anne

WEMMEL, SINT-SERVAAS
LICHTMISVIERING

Kaartjes en Lichtjes *@ Myriam*

Eindelijk een zonnige zondag. Veel volk was reeds vroeg op pad. Er was heel wat bedrijvigheid in de bidkapel en het koor. Kinderen kwamen nog hun doek afwerken. Anderen brachten hun Sint-Jakobsschelp mee of kleurden ze nog in.
De viering werd ingezet met een kaarsjesprocessie onder de muzikale begeleiding van Constant op het orgel. Samen met Linda en Irene verzorgden de eerste communicantjes de gebedsdienst. Ze lazen tekstjes voor en deden de omhaling. Annemie kon vandaag niet voorzingen dus moesten de aanwezigen hun uiterste best doen. In de kring, samen rond het altaar, het Onze Vader bidden, blijft steeds opnieuw een moment van samenhorigheid. Na afloop van de viering werden de kinderen getrakteerd op pannenkoeken en chocomelk. De volwassenen kregen natuurlijk ook iets aangeboden en konden een babbeltje doen met de andere ouders en parochianen. Uit de kindermondjes vernamen we dat ze het fijn vonden om samen te zingen, vieren, lezen.

"Onze Vader" *@ Myriam*

Dank aan alle helpende handen.
Myriam

GODSDIENSTIGE WIJN (1) :
LACRYMA CHRISTI

De naam van vele (vooral sterkere) bieren verwijst heel dikwijls naar abdijen, kloosters, heiligen, en aanverwante godsdienstige toestanden – soms ook naar net het tegendeel-, en dit zonder dat er meestal een verhaal aan verbonden is. Bij wijn is dit minder het geval, maar wanneer dat zo is, dan is er meestal wel een verhaal aan verbonden. In deze mini-serie willen we daar enkele voorbeelden van geven.

Zicht op de Vesuvius vanuit Pompeï @ Linda Verdickt

We starten onze wijntrip in Italië, in de buurt van Napels, op de flanken van de Vesuvius. Daar wordt een wijn geproduceerd met de naam "Lacryma Christi", "de traan van Christus". Men vertelt u daar graag het verhaal dat Lucifer, die verdreven werd uit het paradijs, een stukje van het paradijs afscheurde om het te stelen, en het in de Golf van Napels te plaatsen. Waar Lucifer naar de hel zonk, werd de Vesuvius geboren. Christus herkende het stukje paradijs in Napels, en huilde van verdriet. En uit zijn tranen, die recht op de Vesuvius vielen, werd een wijnstok geboren. En nog steeds worden op de flanken van de Vesuvius druiven geoogst die ontsproten zijn aan de tranen van Christus.
Een andere, maar minder populaire, legende, vertelt dat Jezus eens incognito op reis was, en op de flanken van de Vesuvius een kluizenaar tegenkwam. De man ontving Jezus heel vriendelijk, en gaf hem wat water, dat echter bijna niet te drinken was. En uit dankbaarheid – en medelijden - met de man, veranderde Jezus het slechte water in de beste wijn.
En nog ergens anders las ik dat Christus moest huilen wanneer hij de chaotische en amorele levenswandel van de Napolitanen zag. Maar dit zal zeker geen Napolitaans verhaal zijn. De eerste legende is toch wel de mooiste.

In werkelijkheid zijn de gronden rond de Vesuvius in de loop van de geschiedenis zo dikwijls overspoeld door lava, dat de bodem er zeer vruchtbaar is en rijk aan mineralen. Ook het klimaat is er heel gunstig : de winters zijn mild, en de zomers droog, met af en toe een regenbui. Reeds vanaf de vijfde eeuw voor Christus zou hier aan wijnbouw gedaan zijn. De Romeinen spraken zeer lovend over de wijn van de Vesuvius. Later zijn de jezuïeten lange tijd eigenaar geweest van de uitgestrekte wijngaarden, en waren zij bijna de exclusieve producenten van deze wijn.

De Lacryma Christi is een sinds 1983 een DOC-wijn (Denominazione di Origine Controllata) (Appelation d'origine controlée). De jaarlijkse productie bedraagt ongeveer 13.000 hectoliter. Alleen wijnen uit het geografisch gebied Vesuvio, geproduceerd uit overrijpe druiven, en geoogst wanneer ze "tranen" van suiker uitstralen, mogen de benaming Lacryma Christi gebruiken. In slechts vijftien gemeenten (of delen ervan) van de provincie Napels worden deze druiven verbouwd. Wijnen met een laag alcoholgehalte (11 % voor wit, 10,5 % voor rood en rosé) mogen niet Lacryma Christi genoemd worden, maar heten meer prozaïsch gewoon Vesuvio.
Door de vulkanische ondergrond hebben deze wijnen een typische smaak (die onderstaande wel weet te waarderen).

Constant

SINT-VALENTIJN

Valentijnsdag, veertien februari, wordt zowat over heel de wereld gevierd als dag van de geliefden. Het was paus Gelasius I, die in het jaar 496 deze dag uitriep tot dag van de heilige Valentinus. Dit was namelijk de vermoedelijke sterfdag van Valentinus van Rome (of Valentinus van Terni).
Over zijn leven is niets met zekerheid geweten. En er is ook meer dan één heilige Valentinus. Valentinus van Rome zou een Romeinse priester geweest zijn, die gemarteld is en omkwam tijdens de christenvervolgingen op het einde van de derde eeuw. Een andere Valentinus was bisschop van Terni (in Umbrië), en zou eveneens de marteldood gestorven zijn tijdens de vervolgingen. Mogelijk gaat het over dezelfde persoon.
Volgens de legende kwam er een jong paar bij bisschop Valentinus, met het verzoek hen te trouwen. De man was een heidense soldaat, de vrouw een christen. Maar de Romeinse wet verbood soldaten om te trouwen, omdat getrouwde soldaten minder goed zouden vechten. Valentinus echter vond dat de liefde belangrijker was dan de wetten van de keizer, en trouwde het paar. En al gauw kwamen er meer paren met hetzelfde verzoek. Valentinus werd aangegeven en gearresteerd. Hij moest voor de keizer verschijnen. Maar Valentinus probeerde de keizer te bekeren. Die voelde zich zo beledigd, dat hij Valentinus liet martelen en onthoofden. En dat zou gebeurd zijn op een veertiende februari. Voordat het vonnis werd uitgevoerd, zag Valentinus nog de kans om het dochtertje van de gevangenisbewaker een briefje toe te stoppen, met daarop de woorden “Van je Valentijn” – de eerste valentijnskaart !
Volgens een ander verhaal kwam de cipier (of de stadhouder van Rome zelf) bij Valentinus in de gevangenis, met het verzoek zijn blinde dochter te genezen. Valentinus zorgde voor een geneesmiddel, maar dat werkte niet. Op de dag van de executie probeerde de vader van het meisje nog wanhopig het vonnis tegen te houden, maar tevergeefs. Na zijn terechtstelling ontving het meisje een briefje van Valentinus, waaruit een gele bloem viel (Valentinus gaf de mensen altijd een bloem wanneer ze hem om raad vroegen). Op het briefje stond “Van Valentinus”, en direct kon ze weer zien. En de legende besluit met te zeggen dat de vader zich daarna bekeerde tot het christendom.
Er bestaan nog andere versies van het verhaal, maar het einde is altijd hetzelfde : het blinde meisje kan weer zien, en de familie bekeert zich tot het christendom.
Omdat de verhalen rond Valentinus zo onduidelijk zijn, en er zo goed als niets historisch over hem geweten is, schrapte de katholieke kerk in 1969 veertien februari als zijn naamdag. Maar toch blijft hij leven, ook in de kerk. Enkele jaren geleden verwelkomde paus Franciscus op veertien februari 20.000 koppels voor een audiëntie op het Sint-Pietersplein in Rome. Hij greep de feestdag van Valentijn aan om koppels in een duurzame relatie te waarderen en te bemoedigen. In zijn tekst “De vreugde van de liefde” noemt Franciscus Valentijn een dag die “pastorale kansen biedt”.

Valentijn is niet alleen de patroon van de geliefden, maar ook de beschermheilige van de epileptici. Vroeger dacht men dat epilepsie veroorzaakt werd door demonen, en dan zocht men zijn toevlucht bij de kerk en haar heiligen. Eén daarvan was de heilige Valentinus. Hij zou zeer goed geweest zijn in duivelsuitdrijvingen. “Valens” in het Latijn betekent ook “sterk, gezond”. Blijkbaar wordt epilepsie in het Frans “la maladie de saint Valentin” genoemd.
En dan is Valentijn ook nog de beschermheilige van de imkers. Dat zal wel te maken hebben met de romantische bloemetjes en bijtjes.

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:
Homilie van: DE VIERDE ZONDAG DOOR HET JAAR

OPDRACHT VAN DE HEER
MARIA-LICHTMIS

Evangelie (Lucas 2, 22-40)
Toen de tijd gekomen was dat zij zich volgens de wet van Mozes moesten reinigen, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan te bieden aan de Heer, zoals in de Wet van de Heer geschreven staat : "Al het mannelijke dat de moederschoot opent, zal de Heer worden toegewijd", en om een offer te brengen, volgens de wet van de Heer : een koppel tortels of twee jonge duiven.
Daar in Jeruzalem woonde een zekere Simeon; het was een rechtvaardige en vrome man; hij verwachtte de vertroosting van Israël, en op hem rustte de heilige Geest. Door de heilige Geest was hem geopenbaard dat hij de dood niet zou zien voordat hij de Messias van de Heer had gezien. Door de Geest geleid ging hij naar de tempel. Toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de Wet gebruikelijk is, nam hij Hem in zijn armen en loofde God met de woorden : "Nu, Meester, laat U, zoals U gezegd hebt, uw knecht in vrede gaan; want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat U ten aanschouwen van alle volken hebt toebereid, een licht dat een openbaring zal zijn voor de heidenen, en een glorie van uw volk Israël."
Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat er van Hem gezegd werd. Simeon zegende hen, en zei tegen zijn moeder Maria : "Deze jongen zal velen in Israël ten val brengen of laten opstaan. Hij zal een omstreden teken zijn – ook door uw ziel zal een zwaard gaan -, en zo zal onthuld worden wat er in veler harten omgaat.
Ook was daar de profetes Hanna, een dochter van Panuël, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; na haar meisjesjaren was ze zeven jaar getrouwd geweest, en daarna weduwe gebleven; nu was ze vierentachtig. Ze was altijd in de tempel, en diende God dag en nacht met vasten en bidden. Juist op dit moment voegde ze zich bij hen; ze loofde God, en sprak over de jongen tegen allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten.
Toen zij alles hadden gedaan wat de Wet van de Heer bepaalt, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. De jongen groeide op en werd steeds sterker, omdat Hij vervuld werd van wijsheid en door God rijkelijk werd begunstigd.

"Uw kinderen zijn uw kinderen niet", zei ook Kahlil Gibran.
Onze verwachtingen zijn inderdaad maar verwachtingen. De werkelijkheid is vaak anders. Met al onze goede wil, al onze inzet en al onze kennis, blijft altijd de vraag : wat zal er van ons kind worden ? In welke wereld zal het terechtkomen ?
Ook vandaag zijn veel mensen angstig voor de toekomst : de vele rampen ten gevolge van de klimaatverandering, oorlogen in allerlei continenten, ook al meer dichtbij in Europa, terrorisme, cybercriminaliteit… We leven in een van de meest bevoorrechte delen van de wereld, en toch zijn we niet gerust. En dan staan er hier en daar politieke messiassen op, die beloven het volk te redden…
Maar ook zonder deze externe omstandigheden, blijft er ergens onzekerheid in een ouderhart. Zal hij of zij bereiken wat wij hopen voor hen ? Vroeg of laat zal hij zo zij een eigen weg gaan. Zal hij of zij gezond blijven, gelukkig worden…?
Onze verwachtingen zijn maar verwachtingen.

En wat stelt Lucas hier vandaag tegenover ? Jonge ouders, die hun kind toewijden aan God, en aan zijn eigen roeping. En oude mensen, die hun hoop op een vredevolle en rechtvaardige samenleving blijven uitdragen, en die zich laten verrassen door een nieuw perspectief. Geen macht, maar een kwetsbaar kind, brengt toekomst.

Het belangrijkste vandaag is misschien niet het licht, maar het perspectief. Zelf leven in het Licht, in zijn Licht, is een eerste stap. Maar we moeten dat Licht ook uitdragen. Het moet aan ons te zien zijn, mensen moeten het aan ons voelen.
Het evangelie van vandaag eindigt niet in de tempel. Na het offer en de zegen, slaan Maria, Jozef en Jezus de weg in naar Nazaret, naar de dagdagelijkse beslommeringen, de dagdagelijkse pijn en vreugde. Wat ze in de tempel beleefd hebben, wordt vlees en bloed in dat dagelijkse leven : het kind groeit op, krachtig naar lichaam, wijs in zijn geest, en bemind en gezegend door God.
Het Licht van God licht overal op waar mensen goede dingen laten zien, en daar andere mensen mee raken en verlichten. Vandaag vieren we dat Jezus licht kan

brengen in het leven van mensen. We vieren dat Gods goede Geest zonder ophouden mensen zoekt en vindt die met Hem willen meewerken om dat licht uit te dragen.

Laat ons een kaars branden, en pannenkoeken bakken. “Met Lichtmis is er geen vrouwke zo arm, of ze maakt haar panneke warm”, zo zegt de spreuk. Manu Verhulst zegt daarbij : Dat is de kunst van ons volk : het mysterie kunnen binnentreden en het omzetten in gezelligheid. Om via het zintuiglijke het geestelijke te beleven. Het is de kunst van elke opvoeding : geloof, hoop en liefde kunnen meegeven in een pannenkoek.

Constant

Vieringen van de komende zondagen:

Vijfde zondag door het jaar

BRUSSEGEM
De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.
De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele
Zondag 9 februari
Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper
Zondag 9 februari
9.00u: Eucharistieviering
Intenties: Jaargetijde Gerard Haerden, Paul Berben
Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan de Doper
Zondag 9 februari
10.30u: Dienst Woord en Communie
Lector: Lieve Heiremans
Misdienaars: Lirane, Eurielle en Naomi

WEMMEL, Sint-Engelbertus
Zaterdag 8 februari
17.30u: Eucharistieviering (NL)
Zondag 9 februari
11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas
Zondag 9 februari
10.30u: Eucharistieviering

Zesde zondag door het jaar

BRUSSEGEM
De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.
De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele
Zondag 16 februari
09.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper
Zondag 16 februari
Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper
Zondag 16 februari
10.30u: Eucharistieviering, herdenkingsviering voor de overledenen: Maria Louisa Van Roy, Elza Van der Cruys, Jeanne Wullems, Francine Tirry
Lector : Paul Apers
Misdienaars: Maaren, Yoanna, Jona en Nathan

WEMMEL, Sint-Engelbertus
Zaterdag 15 februari
17.30u: Eucharistieviering (N)
Zondag 16 februari
11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas
Zondag 16 februari
10.30u: Dienst Woord en Communie